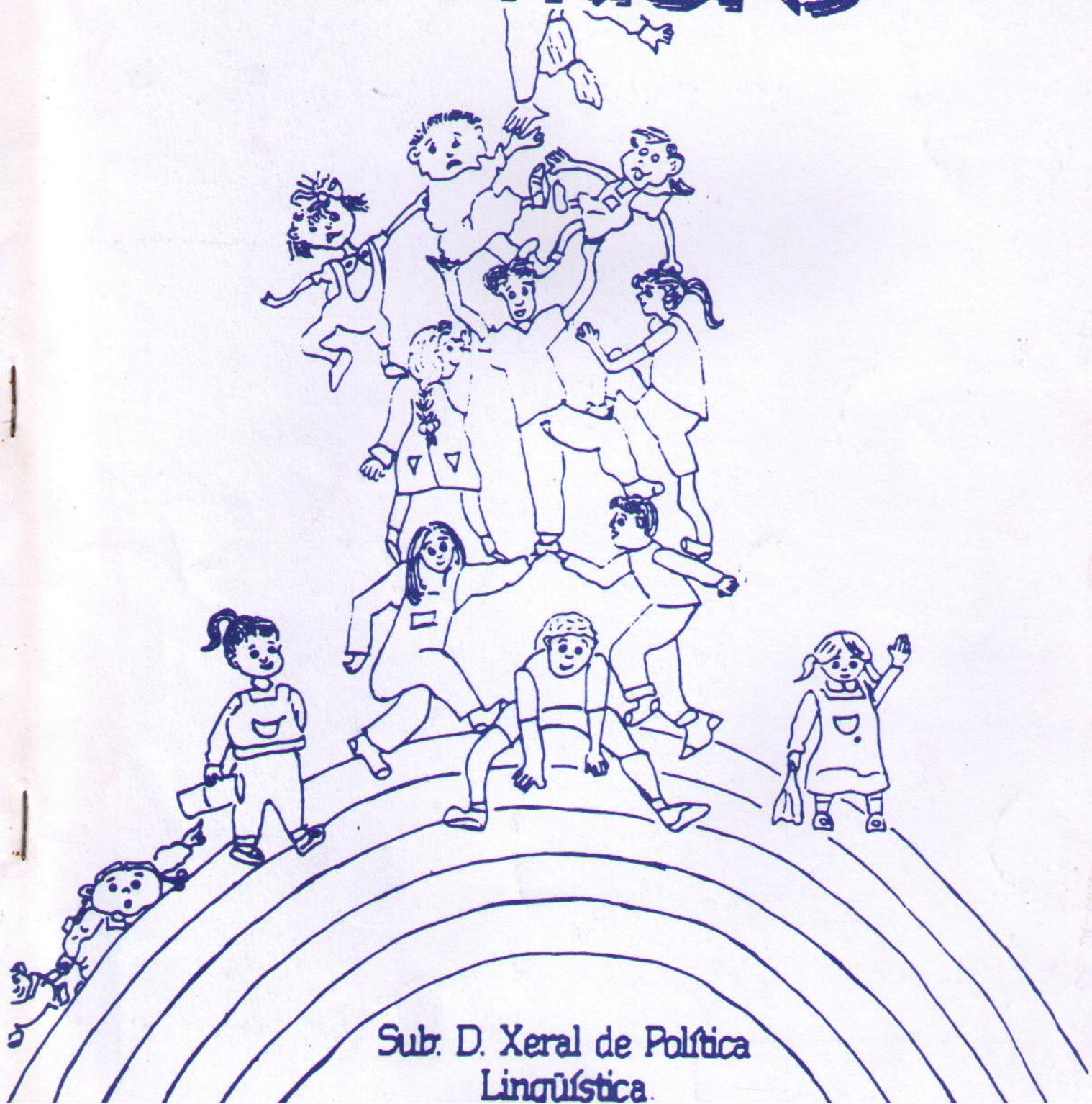

A QUIELAR

C.P. FRIONS

Sub. D. Xeral de Polística
Lingüística.

AQUELAR

Outro ano máis "Aquelar" o noso noticieiro, publicase coa intención de informar vos dos acontecementos deste curso.

Tales como:

- as competicións deportivas
- os gañadores do concurso literario
- e un monte de cousas máis.

O equipo de redacción traballou moi duro para que padeades uns bons momentos facendo crucigramas, sopas de letras e lendo as interesantes creaciones do noso xornal.

Esperamos que o xornal sexa o vos agrado, xa que o fizemos con esa intención. Despidese.

O equipo de redacción.

AQUELAR 95

ANTÓN

BORJA

I. ANTONIO

CARLOS

BEATRIZ

RAMÓN

NATALIA

VANESA

LISA

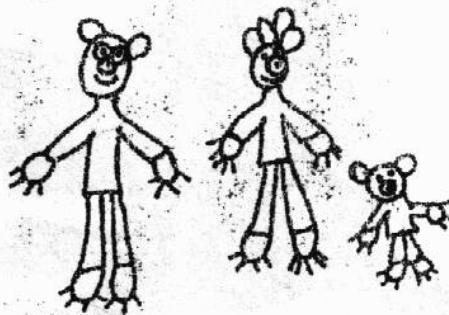

MONTSE

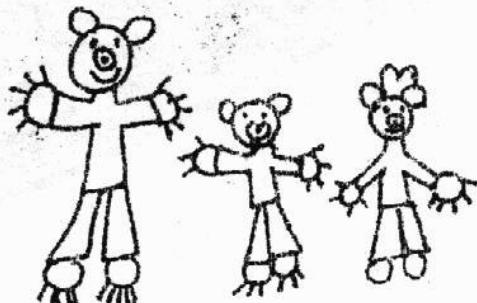
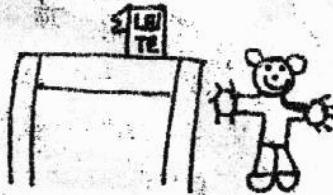
O OSIÑO QUE QUERIA SER GRANDE

Era unha vez un osiño que quería ser grande como o seu pai e como sua nai.

Un día tomou moito leite e medrou moito e desde ese día coida el só ós seus pais. E colorín colorado este conto está acabado.

José Gude González

AQUELAR 95

Edu

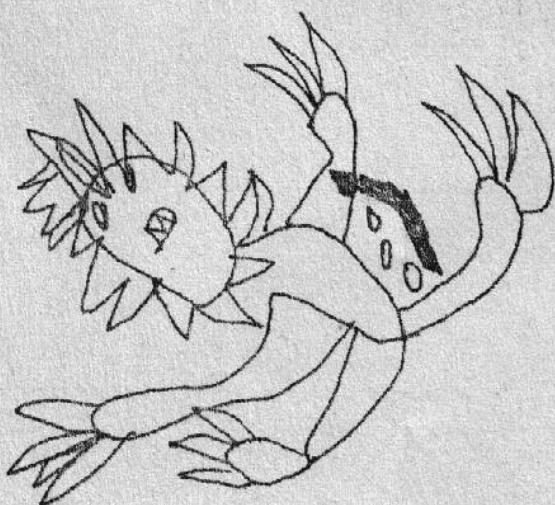

Pancho

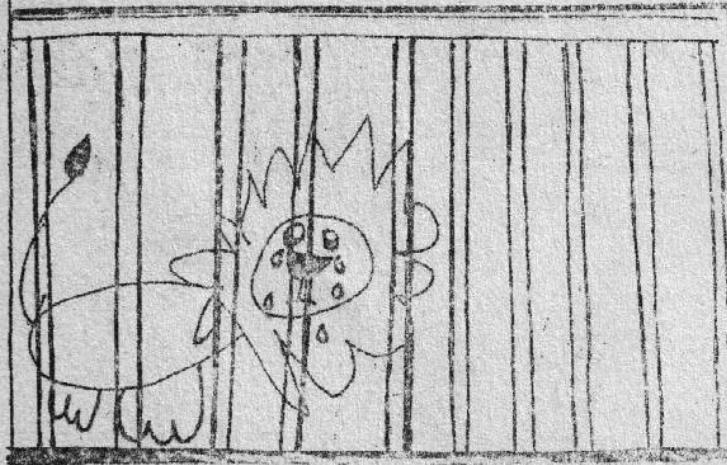
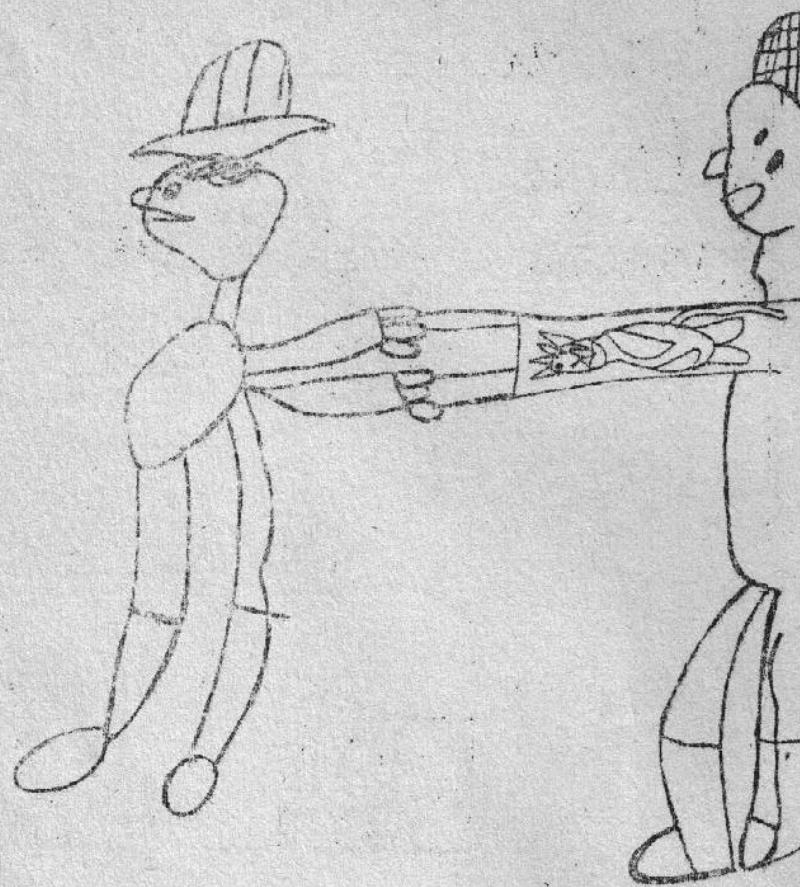
Erase unha vez un león
chamado Pancho, vivia na
sabana coa súa
familia

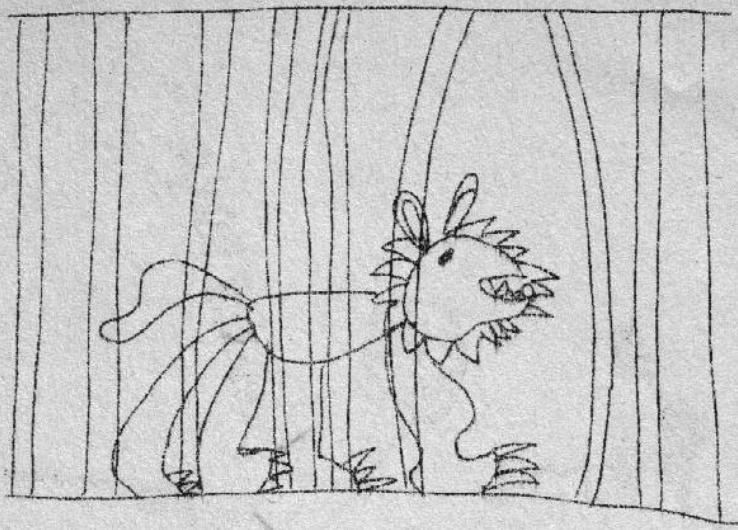
Cando ia cazar un cervo para
xantar cortouse nunha pata

Uns exploradores curaron e
levaron para un Zoo

Pancho estaba moi triste
porque estaba preso.

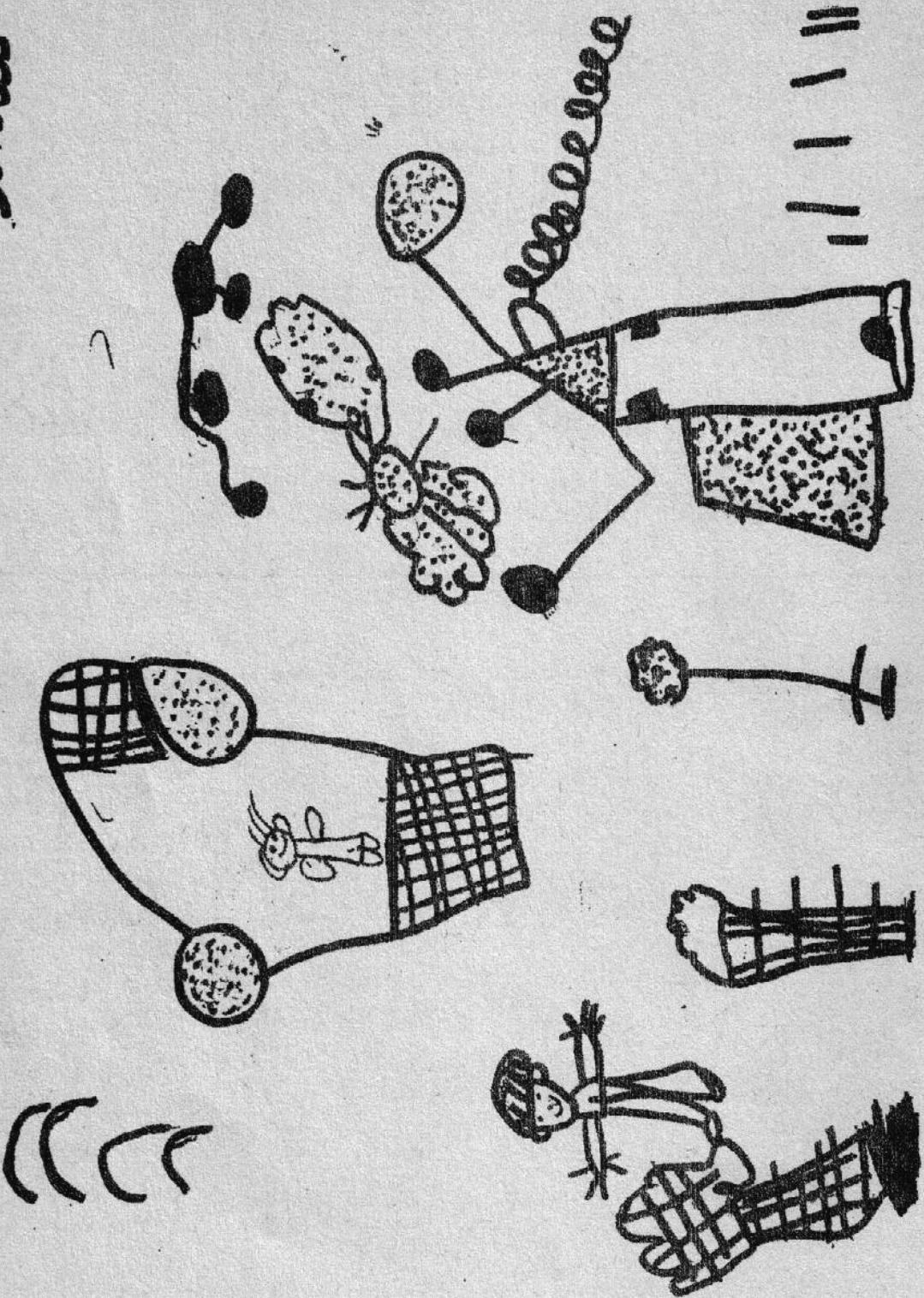
Con moita forza abriu a gaiola
e escapou.

Agora está moi
ledo na savana
cos seus amigos

E. Infantil
cinco amos

Sonia

RESCATAR A ANDREA

Un dia de verán un rapaz que estaba a togar la sua irmá apareceu unha nave alieníxena e colleunhas para leválos ó espazo e facer un plan para destruí-la Terra. Pero o rapaz que se chamaba Kevin negouse a sua irmá Andrea non tiña palabras e desmollouse. Entón apareceu un robot que se chamaba Tom Wolf e dixolle Todoqu pasara a ver se o axudaba e Tom dixolle que siesta que chegaron donde había alieníxenos e mataron a Tom pero Kevin pensou xa o amanáre e con forza ador rescato a Andrea arreglou a Tom e levouno onde pertencia. Pero outro problema era volver a Terra pero un bovello alieníxena levounas a sua casa Deulles unha nave e chegaron a terra e nunca olvidaron esto.

Mis a Tom.

David Lijo 2º

“O galo cantante e os seus amigos”

Érase unha vez hai moitos, moitísimos anos,
un galo cantante:

Cando saía o escenario todos lle aplaudían; él era
unha estrela.

Tamén había unha vasoura corredora:

Parecía unha bailarína, era estupenda.

¡Buu! tamén había un zapato inventor, e un
lápis galácto.

Todos eran amigos. Un día ocorreuelle unha
idea a vasoura: Facer un grupo de cantantes e
bailarinas. O galo cantaba, a vasoura bailaba
o lápis tamén cantaba e o zapato tamén bai-
laba. Pero que non se vós olvide porque iso
foi: “hai moitos, moitísimos anos.”

Maria Paz Pouso 2º CÍCLO DE PRIMARIA

POR FIN TODOS FALAN GALEGO

O venres pola maña levanteime para ir a escola pero antes laveime a cara, peincime, vestinme, almorce e vinme para a escola. Antes fui chamar a unha amiga que se chama Sara. Petin a porta ¡Pum pun pun! Sae Sara estra ya vou agora ¿se queres, entra?

Diximme unha sorpresa que Sara falase galego ¡Vamosas Marina! vale. ¡Oes Sara? que estivemos que fabes galego. Non, e que diximme conta de que estou en Galicia para falar galego non castelan. ¡Sara! ¡Imosc rasca cuí a ver se resbalas. Sara tirate tí primeira, despois tirome eu e vóume a tirar polo rasca cu ata que toque a sereia. Que aburrido ya toca a sereia bueno ya mos veremos no recreo e moitas veces máis claro. Mestra, hoxe Sara en todo o tempo que estivemos no patio falou galego A ver se fala así sempre galego ¿non? Estivemos facendo matemáticas e despois tocounos relixion e estivemos facendo o regalo

do día da nai e despois un pouco de libro. Nenos íde gardando os libros e íde baixando en silencio sen facer ningún ruido. Ola Marina í veste para o rascacu díomos Marta; pasamos moi ben. Chegou Sara. Ola Marta, ola Marina! Vindes o rascacu? Pasamos todo o tempo morecres tirandonos polo rascacu. Tocou a sereia e entramos Marta e eu xa entramos xuntas.

Adelus Marta adelus Marina. Estuvemos un poucosco libro Dunha Ver. Fum pola tarde a Riveira e algúns dos meus amigos e amigas que se chaman, Rosana, Ana, Tono, Ramón, Juan Ventura, Inaura, Teresa e Clara falaban galego e colorín colorado toda Galicia feliz

Marina Santos 2º cuarto

O xenio da cova

Hai xa moitos anos, no cumbe dun monte, cova, vivía un xenio malvado que saíá cada chouela. Por iso ningun se atrevía a ir por ali, xa que o xenio mataba a quen encontraba sen deixar un altro.

Un día dous namorados que eran de morronxe e non sabían nada diso foron por ali. A rapaza pareceulle tan bela o xenio que non a matou; pero raptouna, e do rapaz olvidouse. Colleu o rapaz todo entristecido e foi a sentarse a unha pedra para ver o que podía facer. A pedra empezouse a mover ata que deu a volta e nela estaba escrito: "Para matar o xenio haiño que atacar por sorpresa e clavarlle unha espada no pescozo."

Colleu o rapaz a espada e sen pensalo dous veces foi á cova; cando chegou o xenio estaba apasmado mirando cara a rapaza, entón agarrou moi forte a espada e clavoulla; o instante o xento morreu e desapareceu. O rapaz liberouna e marcharon para o seu pacs donde casaron e viviron moi felices. Pero aínda hoxe se os falar o xenio os días que chove.

Mariá Gutiérrez Barral 5º

AQUEIAR 95

"Eu tenho um canão"

Contou-me meu avô:

Que um dia em Alasca — disseram no Xornal — que dous exploradores e uns can penderam nunha grandiosa avalanche.

Diz-me conta de que poderia estar o meu con nesa situación.

Empesei a cantar no primeiro dia que me trouxeram:

"Estava no aeroporto esperando o meu paiz que viajava de América. Passaram uns minutos e chegar o seu avião. O seu lado viajava um cãozinho de rosto cinzento de cor branca, moi pequenito respondia o nome de Willy. Tráine o meu paiz de regalo para que fosse a minha mascota preferida."

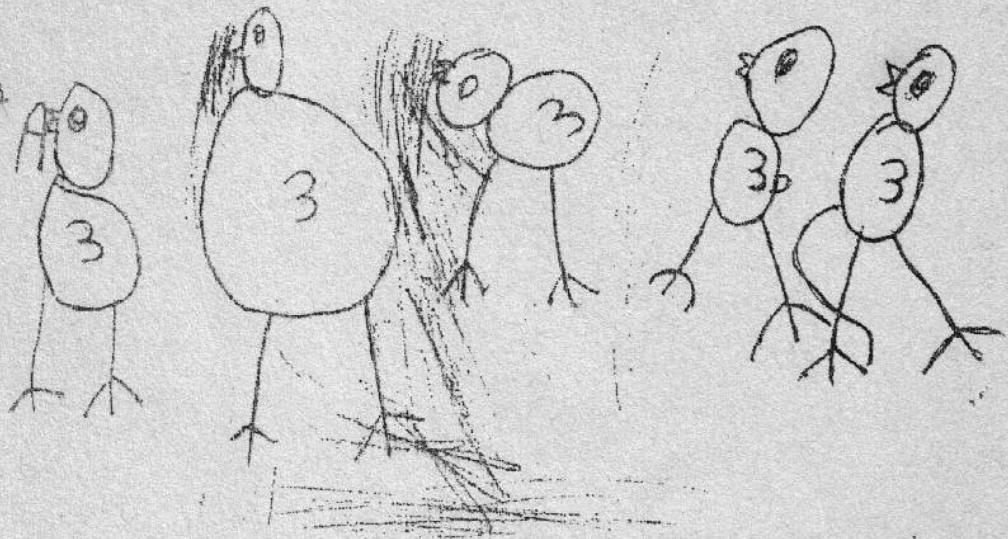
¡Por fin! Eu xa tiro un canol

CANCIÓN: Os pitíños

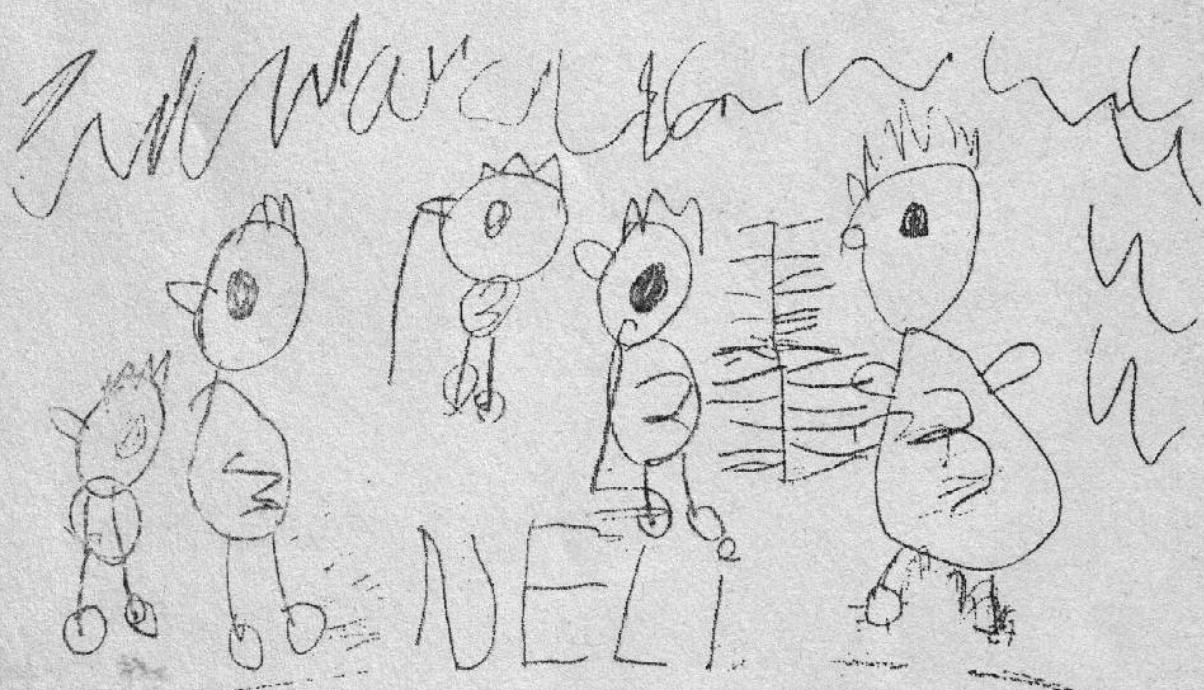
AQUELAR 95

Os pitíños dan pio, pio, pio.
cuando tienen fame
cuando tienen frío.

LETICIA

a galina busca minocas e trigo,

para dar comida
a cada pollito.

Debajo das ás, acurruchadíños,
cuando teñen sono,
dormen os pitíños.

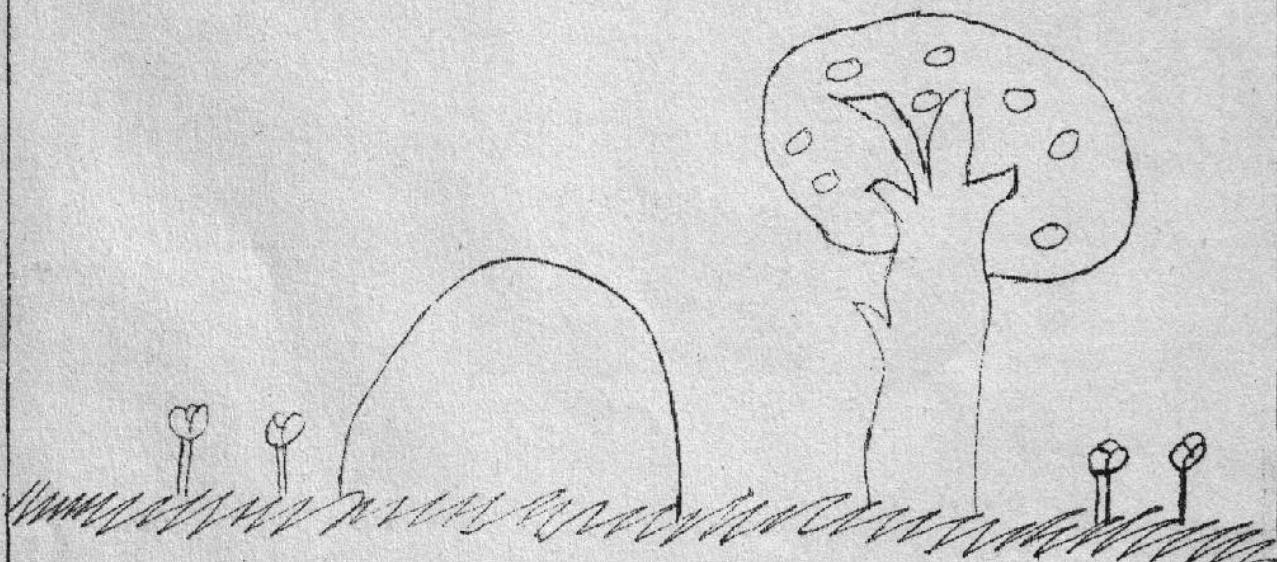
E. Infantil
3 e 4 anos.

A PRIMAVERA

En primavera as flores,
 son bonitas e de cores,
 son lassinas tan fermosas,
 parecidas ás rosas.

A primavera ten lassinas,
 fermosas e lantinas,
 todos días disfrutas
 como nenes nunhas grutas.

A primavera é fermosa,
 pero non é delosa.

Diana Vila Oliveira 7ºB

Os teus beizos diran que me marche
pero os teus ollas anda tr me atraerán.

A tua boca gritará que non me quere
pero os teus bicos o desmentirán.

Os teus oídos ante palabras sinceras
Sempre se pecharán.

Pero a tua alma non,
ela escotaríaos.

Tanto fai e dí a razon,
pera, dima co corazón.

Monte Pachón

A NÓSA GALICIA

Ná nosa Galicia
 nacou Rosalía
 que escribiu
 contos cantares e poesías
 na súa época había moita finura
 na primavera os flores casi non se vián.

Nos os galegos
 recordamos este día
 as persoas que con esforzo
 levaron a tiante a nosa lingua (OGALEGO)
 nos os galegos celebremos
 ese día, o día dos galegos, o día das letras galegas
 con felicidade, carño e lembranza

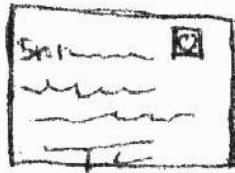
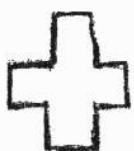

dayla H.a Santamaría Díaz

XEROGLÍFICOS

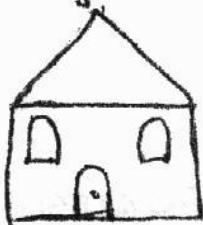
• ¿Dónde están os anuncios?

Na

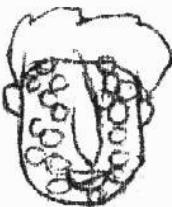
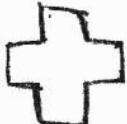
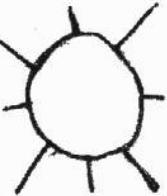
• ¿Qué fai falta para ir de bala de mel?

Estar

• A que clase hai que ir para aprender as notas musicais?

A

• ¿Dónde se tiran os papeis?

Na

Natalia Becerra Pérez.

2º ciclo de primaria.

ALUA

- ¡Lua! ¿Onde estás?

- Pola noite me verás.

- ¡Lua! ¿que fas?

- Durmir polas manás.

- ¡Lua! ¿que ver?

- O mundo baixo os meus pés.

- ¡Lua! ¿que dás?

- Noces e abelás.

- ¡Lua! ¿que tes?

- Ganas de ver a un escocés.

- ¡Lua! ¿hei casar?

- Xa cho vín eu luar.

- ¡Lua! ¿e virdo?

- Agarda e xa verás.

Alicia Gómez García.

2º ciclo de Primaria

Enquisa

Martina é unha rapaza que cursa 6º de E.X.B., e que participando nunhas competicións escolares, apóna varias carreiras. Martina, nas competicións de atletismo, quedaches en moi bo lugar, e gustaría che este deporte como profesión nun próximo futuro?

- Si, porque é un deporte que me gusta moito.

¿Entrinas moitas horas diarias?

- Si, bastantes.

¿Cantas?

- Unha ou dous.

¿Cando comezaches a practicar este deporte?

- Cando tiña cinco anos.

¿Que especialidade de atletismo che gusta máis?

- Correr.

¿É esa especialidade na que mellor te dás?

- Si, porque pareceme a más fácil.

¿Calas foron as tuas impresións ó ser a campiona?

- Ningunha.

¿O ganar provocou envergas ó teu arredor?

- Non.

¿Cal é a marca aproximadamente, máis importante que tiueches ata agora nas probas de atletismo que realizaches?

- En carreira foron sobre cinco minutos e osenta e cinco segundos, en dous mil metros.

¿Admiras a algúm atleta en especial?

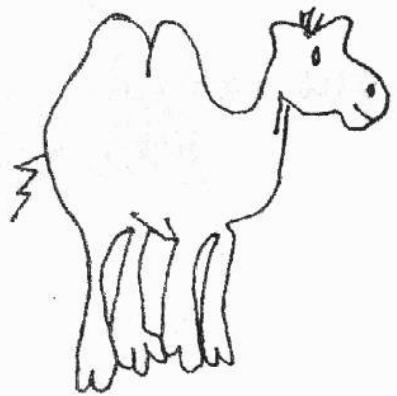
- Non.

É por último, ¿costache moito combinar os estudos co atletismo?

- Non.

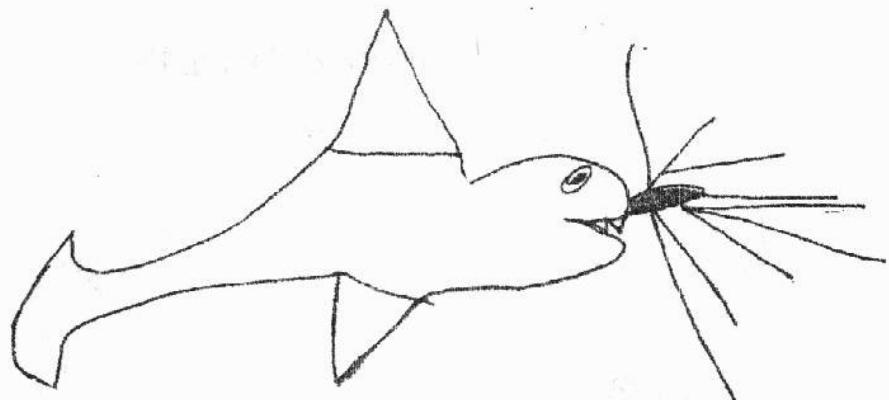
Pareados de animais

os camelos gustanlle os
caramelos.

A foca abre a boca.

A galinha ten unha pitina

O león é moi durmionón
A orella comeu unha orella

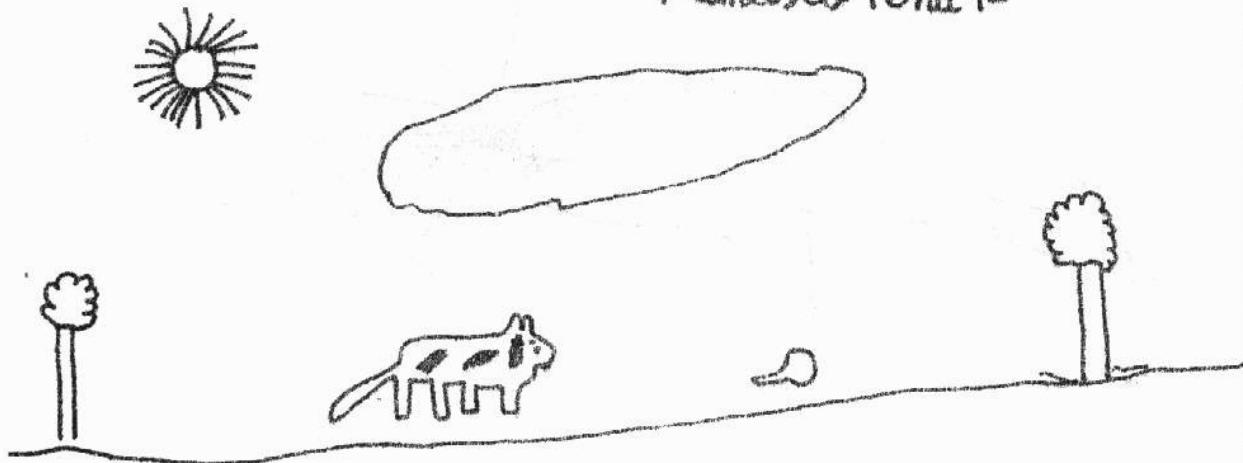
E MÁIS DISPARATES

Era tan grande un camión
que llevaba noventa leóns.

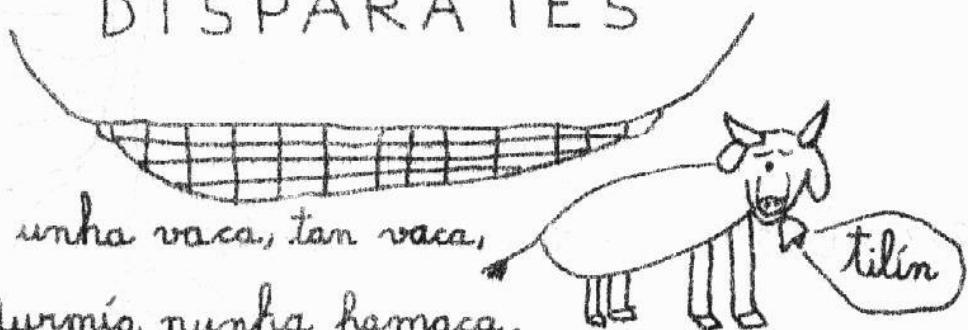
Era un cantan trágón
que comeu un xamón

Francisco Pena 1º

DISPARATES

Era unha vaca, tan vaca,
que dormía nunha hamaca.

Javier Fontaine

1º

Era unha vellina
tan pequenina
que non era capaz
de comer unha sardina

Javier Fontaine 1º

Era un bonequino
tan pequenino
que rompeu nun cachito

Pablo Becerra Pérez 1º

O camaleón chámase Antón

O elefante e a leona é moi o volante
Zai o comilona

O cabalo ten unha pata de gallo

E. Infantil 5 anos

FUTBITO

Como xa todos sabedes neste anno (94-95)

houbo varias competicións de futbito nas que participaron o maioría dos colelos da zona.

Este anno non fomos tan muiad como no pasado.

Oz infantiles clasificaron ás comarcas pero enselguida quedaron eliminados. En tanto os infantiles, non se querean dirixiron ás comarcas; pero estiveron a punto, comezou moi ben, pero contra o "Galaxia" perdida e xa non tiveron posibilidades.

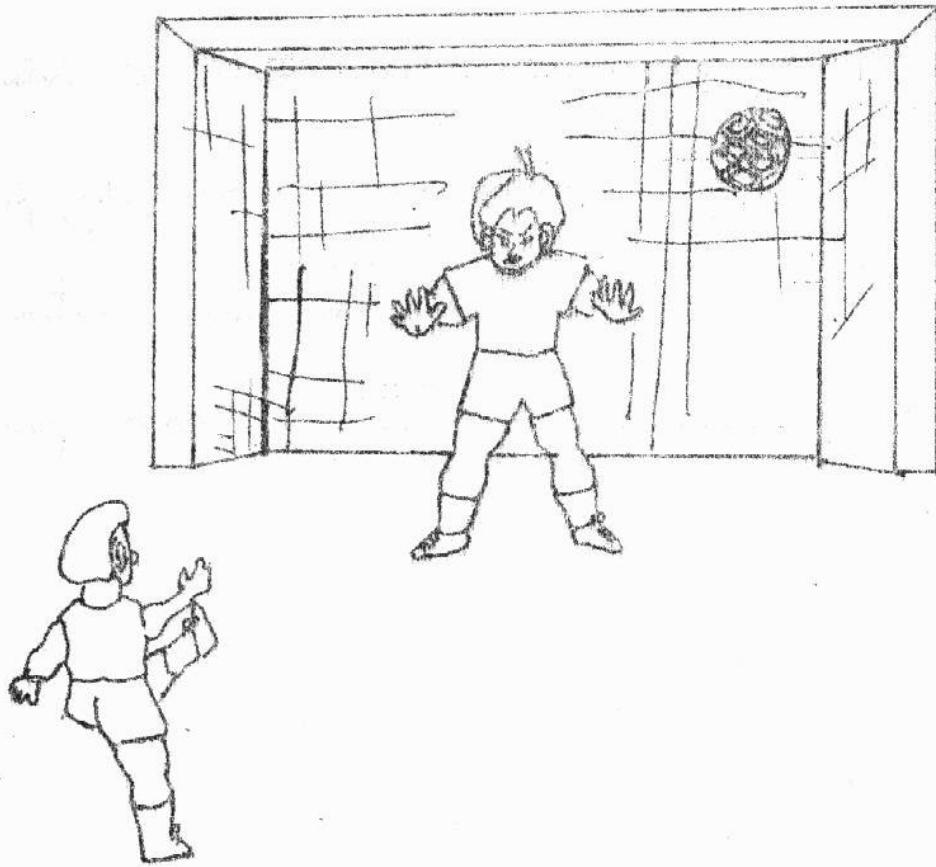
Estes eran os equipos:

- Adovinos
  - Palmera
  - Agustín
  - Galaxia
  - Cacimellos
  - Triste
  - Bayón
- Infantiles
  - Flamenco Gomero (que se retirou)

C todo esto, foi organizado polo profesor

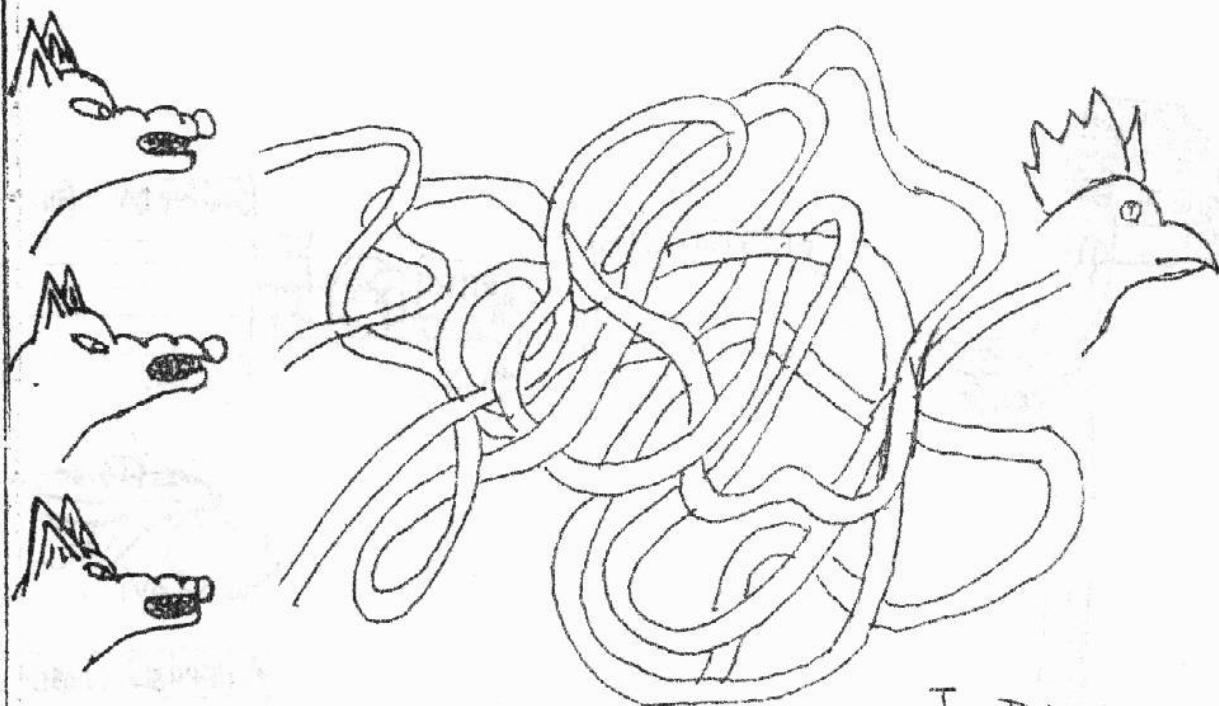
D. Paes que lle dan as xogadoras as
carristas e máis que os fa acompañar a
todas partidas xunto ao profesor de ximnasia.

D. Ricci.

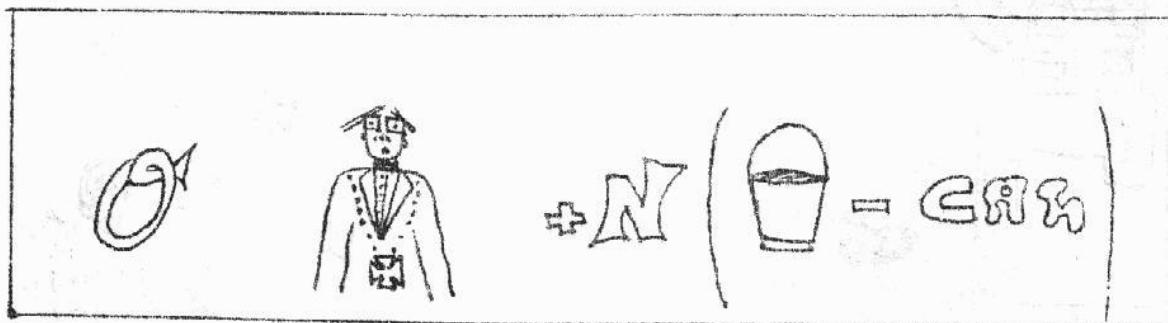

AQUEJAR 95

¿ Que lobo collará o galo?

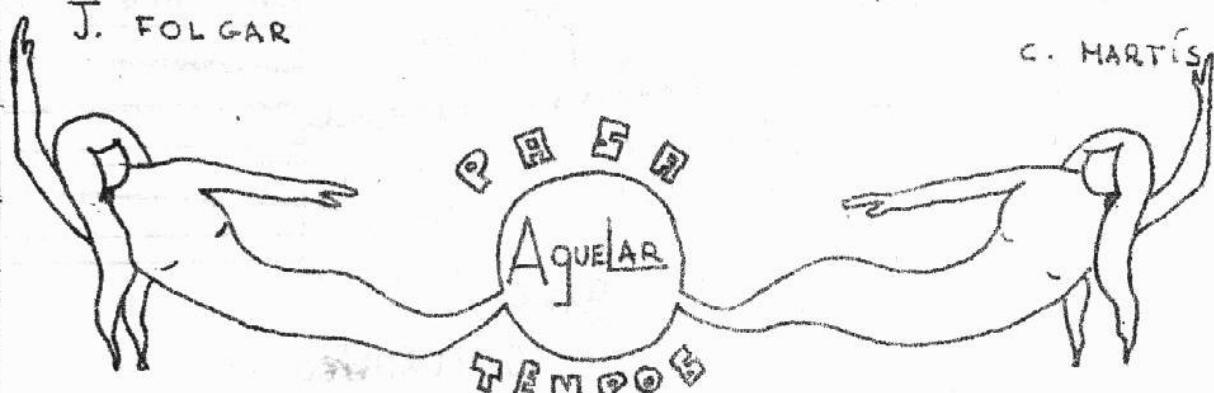
J. Dieste

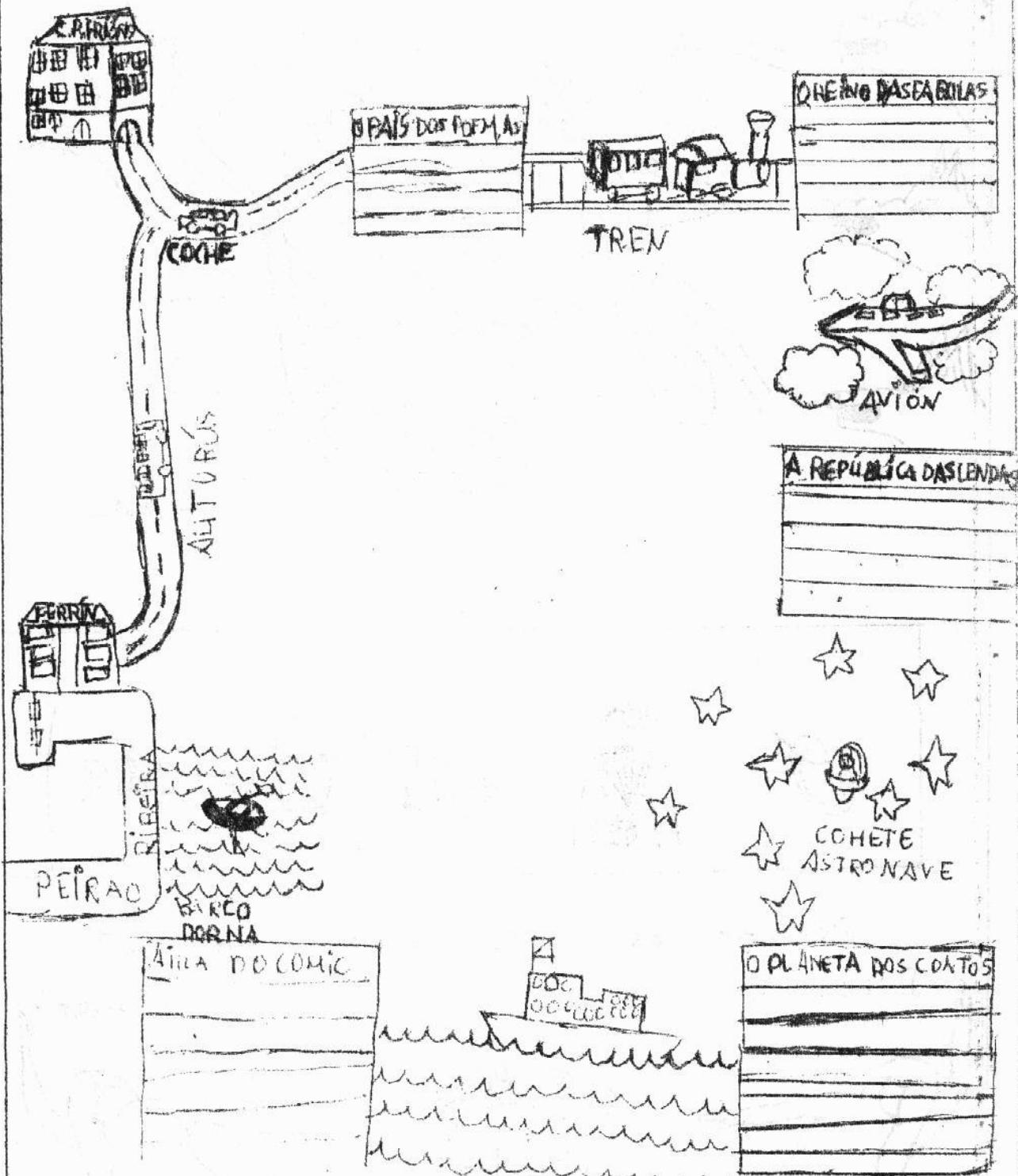
Doenme os osos, ¿ a quien irei?

J. FOLGAR

C. MARTÍS

A NOSA REVISTA: DE VIAXE POLA LITERATURA

HUMOR 5

Enóntranse dous piollos na cabeza dun calvo, e un dille a outro: "Antes aquí había unha imensa selva."

Roberto

Enóntranse dous amigos e dille un o outro: «Li dis as cousas quediguita da Calzada? E dille o outro amigo: ¡Noorrr!

Cristian

Enóntranse dous amigos que non se ven desde hai moito tempo e pregúntalle un o outro: "¿Viches o apagón do outro día? Non, quedime ás escuas!"

Miguel Ángel.

Estaba Xesús crucificado e dixolle a Pedro: "Pedro ata aquí". Pedro iba correndo e nun posto de romanos tiño que pelear con 5, rompendo os dous brazos e as pernas. Iase arrastrando e no último posto deixaron mo pasar. Cando chegou Xesús dixolle: "Mera que ben se ve a tua cara desde aquí?"

Rubén

O BUFO REAL

O bufo real é o único rapaz que ten orellas, a súa plumaxe é leonada con negro e unhas pintas marróns.

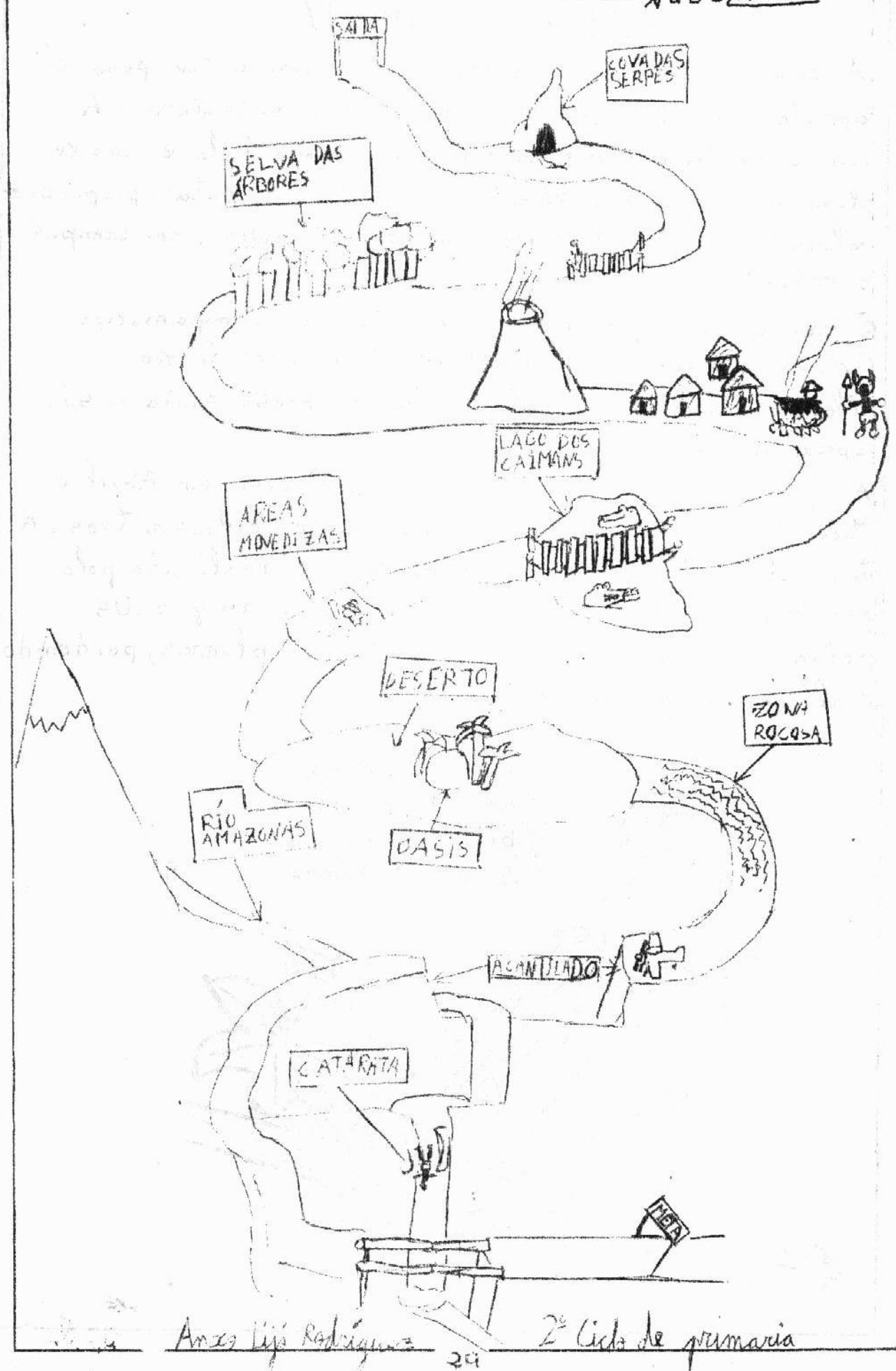
A súa lonxitude é de 60-70 cm, a sua envergadura 150-160 cm e o seu peso de 2.000 a 3.300 gr.

O bufo fai unha extratexia para escapar do enemigo, ensancha a súa envergadura e aproveita uns segundos para escapar. É unha ave sedentaria. Esta ave desperta o atardecer. As súas presas son coellos, reptiles e insectos, mentran na Europa templada consume micromamíferos, anfibios e peixes. Ten un gran sentido auditivo.

O bufo real come todas as aves reproduciéndose por ovos, a finais de febreiro ou principios de marzo. Pón de 2 a 3 ovos cun intervalo de 2 ou 3 días. Inclúba a femia de 34 a 36 días. As crías non voan ata as 14 semanas.

Miguel Millán
Iria García
María Gutiérrez
Rubén Tato 5º

A CURUXA COMÚN

A curuxa comum mide entre 35 e 39 cm, o seu peso é aproximadamente entre 290 e 360 gr. e é sedentaria. A curuxa comum é rapaz nocturna. Tem unha bela e suave plumaxe no seu dorso. Non tem orellas, tem patas proporcionalmente largas. Vive nos parques de labor, em campos e edificios.

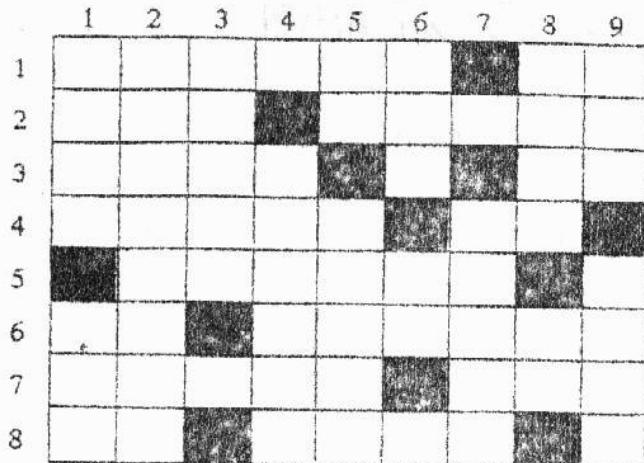
É moi común que críe nas bóvedas e campanarios. Gádalle o aceite e aliméntamse de roedores. O voo silencioso da curuxa evita que a súa presa simta a súa aproximación.

A época de cría da curuxa sole iniciarse en Abril e Maio. Pón de xerta en sete ovos, raramente de dous a tres. A incubación dura de 32 a 34 días, e é realizada pola femia. Os polos ó nacer pesan uns 14 grs. Os primeiros 64 días de vida xa terán plumas, podendo realizar os primeiros voos.

Lucía Martínez
 Juan M. Crujeiras
 Roberto Rodríguez.
 Débora Martínez.

5°

PAZATEMPORIS

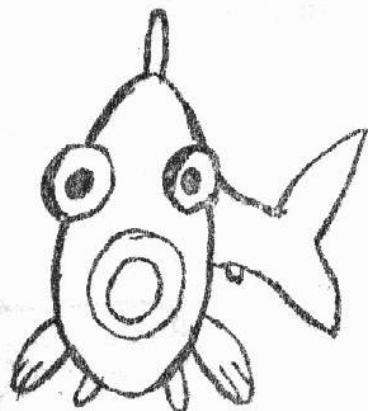
G.A

HORIZONTAIS:

1: Nome de Dieste. Matrícula de Málaga. 2: Animal que vive na neve. Reunir nuha soa varias cantidades. 3: Móble moi utilizado no colexio. Vocal. Matrícula de Zamora. 4: Compañeira. Voz que se usa para para-lo gando. 5: Louvanza. A primeira letra. 6: Pronome persoal. Monos. 7: Téñena os peixes. Nome de muller. 8: Do revés campión. Patos. Consoante.

VERTICAIS:

1: Capital europea. Do revés, vai para fóra. Parece. 3: Sustancia petrificada de seres vivos. Vocal. 4: Alemania. Mes de vacacións. 5: Do revés, reflexivo. Do revés, sitio para garda-las cousas. 6: Satélite da Terra. Idade Media. Vocal. 7: Mil. Adornos valiosos. 8: Martelo grande de madeira. Do revés lazo. 9: Labra a terra. Cociñar nas brasas.

S	F	H	I	L	I	R	I	O	F
R	A	U	P	S	O	R	W	X	H
A	N	R	O	S	P	Ñ	M	O	P
Z	E	C	D	P	F	R	I	O	N
A	C	O	N	I	F	L	E	D	O
Z	A	C	A	R	Ñ	X	O	R	D
Z	O	L	C	A	R	A	X	Ñ	M
P	F	O	C	Ñ	A	R	A	I	A
Q	U	E	S	A	R	D	O	I	R
C	R	:	S	A	R	B	A	C	O

Busca o nome de oito peixes: sardiña, piraña, xarda, faneca, lirio, delfín, raia, cabras.

CHEGOU O VERAÍN

Xa non miraremo-la cee gris,

nin nos achegaremos o lume.

Iremos ó monte buca-la crume,

ou a praia sen decir "achis".

A toparemos cada novo as festas,

comenzando pola noite de San Xacín,

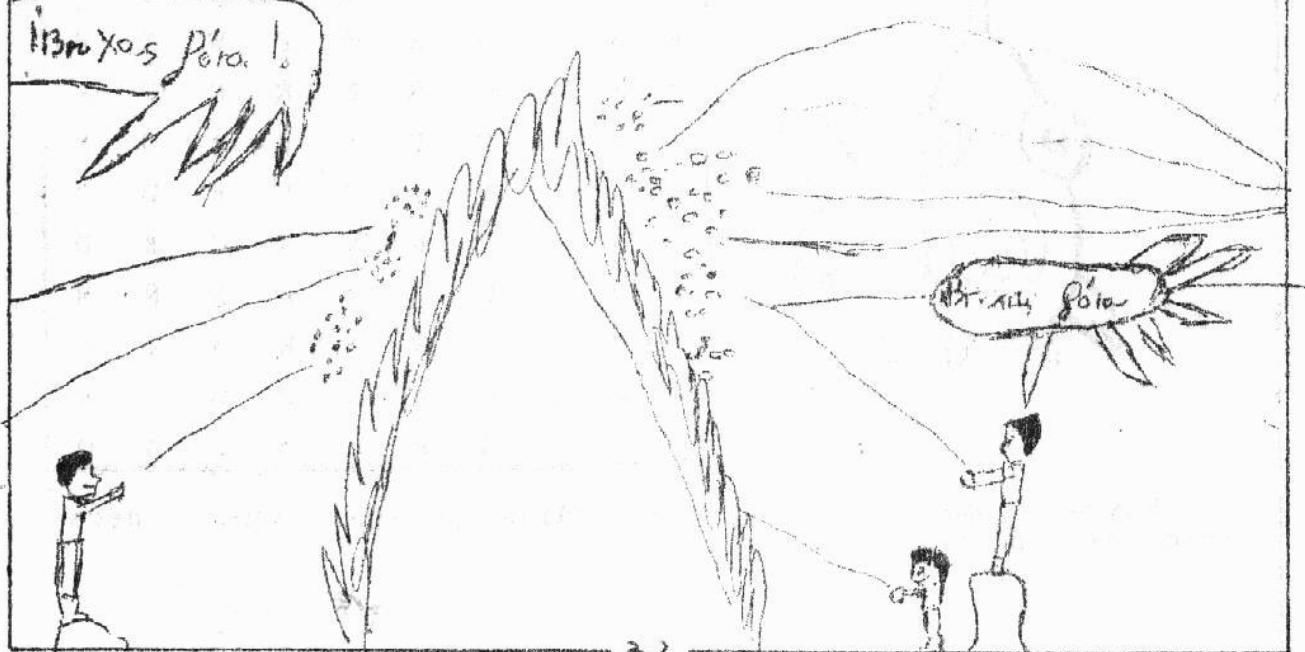
seguiremos na Dorna ata pola manán

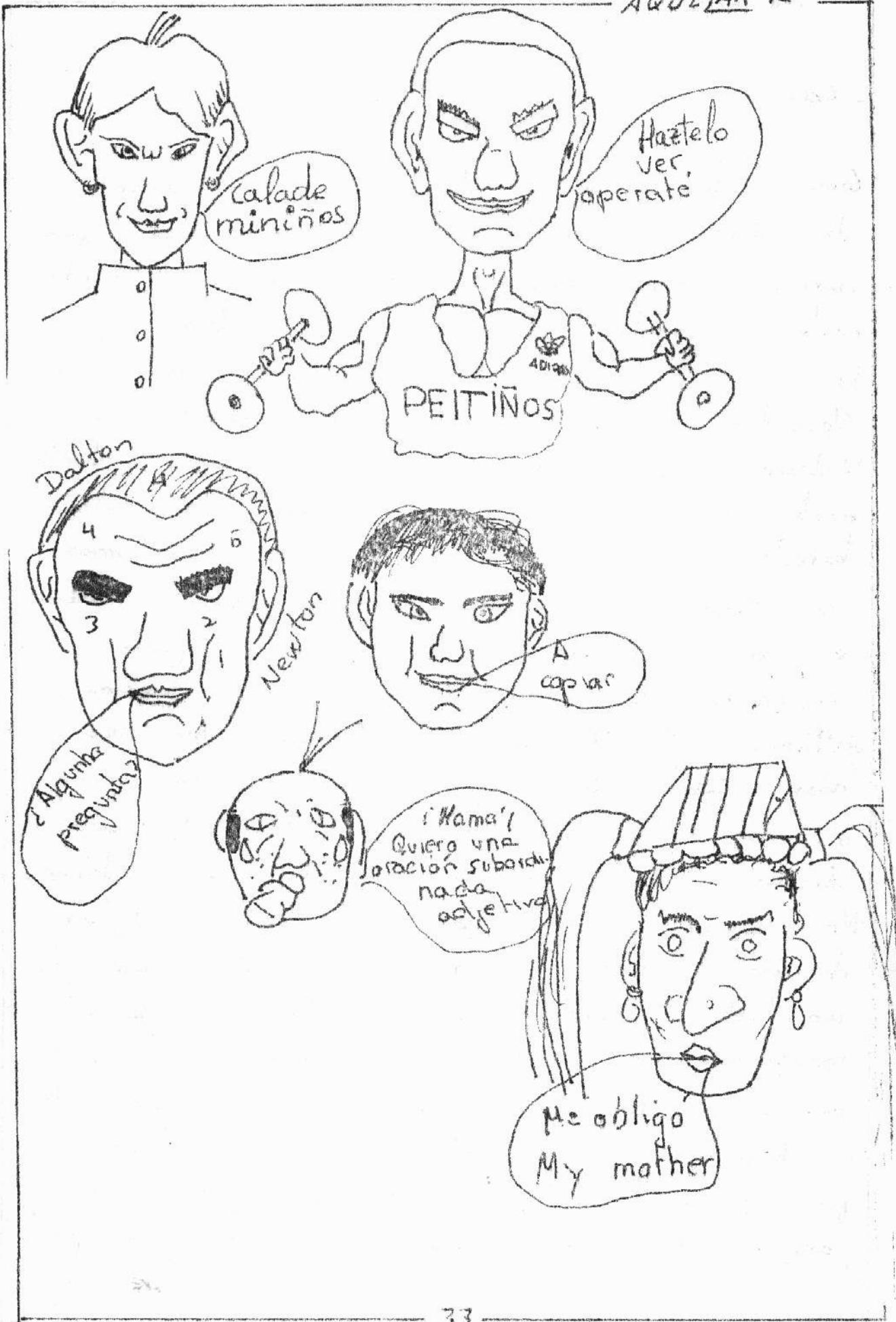
e cuando terminen as festas.

¡Xa rematará o verán!

Anxo Manuel Lampón Pérez - 2º ciclo primaria

Branxos Pérez

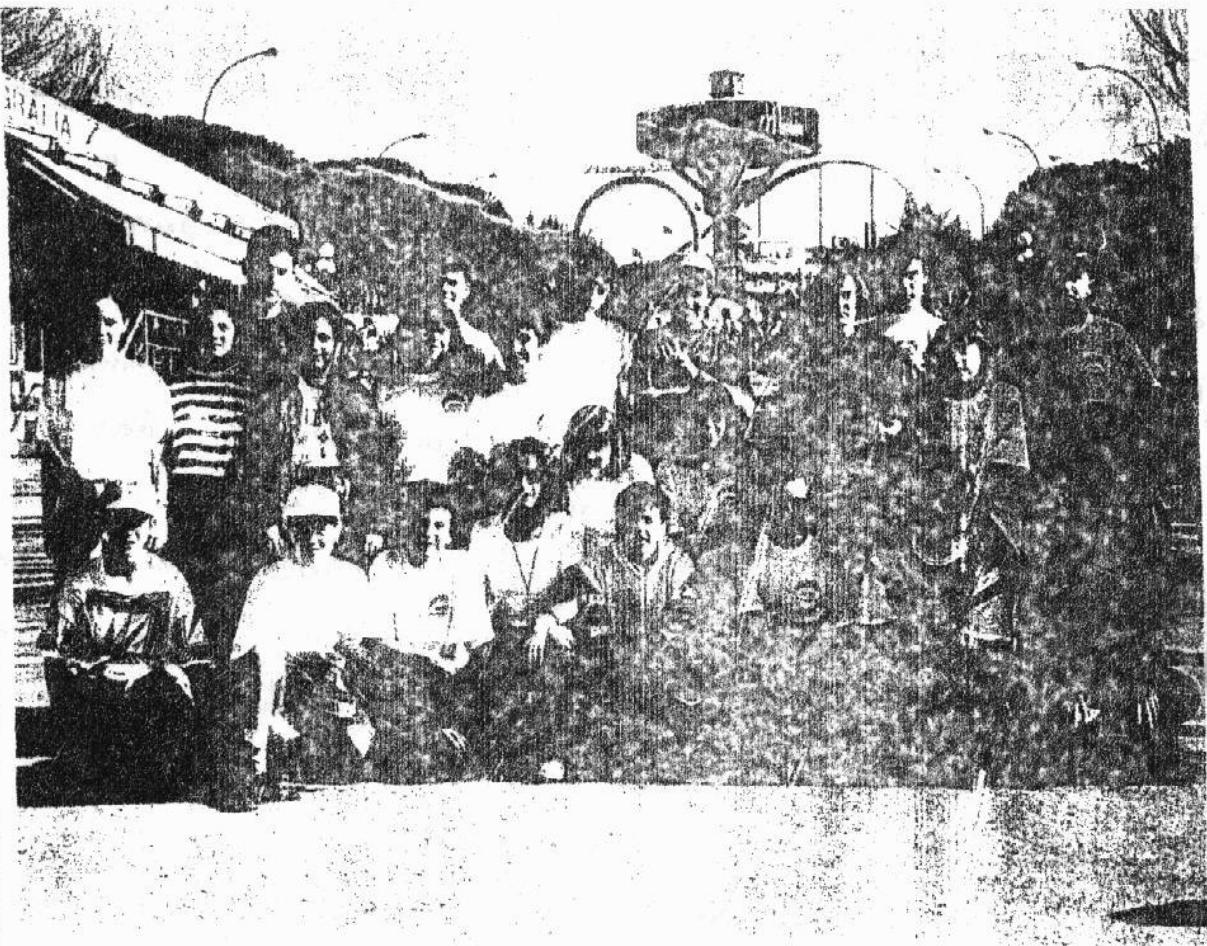

- Excursión 8º curso 94-95

Como todos sabedéis este año os alumnos de oitavo, emprenderon una gran viaje que nunca olvidaremos. Os recordamos. Despues dieron la noche agotadora no autocar azotada por berrizos entre pitantes de Joaquín, Adrián e Alexandre e o pesadelo transcendental de Natalia que nos impuso a todos dura morte moi extraña relacionada cunha extra-terrestre. Chegámos a Madrid, visitamos o Museo do Pobo que gustou a todos e en especial a Luis que quisó recorrerlo de cabo a rabo. A continuación visitamos Madrid cultural (Palacio das Deputados, Gabinetes, Porta do Sol) e fomos parar ó museo de feria que para desgracia fai unha desilusión xa que as figuras non mestaban. No museo tamén se descubreron a algúns dormilóns cando estabamos a mirar un video un tanto aburrido para todos. De seguido montámos no metro e desciñmos a casa do campo para comez, logo fomos ó zoolóxico despiñadas no 1 da excusión perdeñouse por primeira vez despues de atopar fomos ó parque de atraccións, que era en gran parte

Excusión 6 verso 94 - 95

O que más os pedímos tales nos montamos
 nas atracciones más perigosas e divertidas sobre
 todo unha pasaxe de terceira na que Margarita,
 Aldara, Natalia, Xaqúin, Mantse, Xavier, Cera
 e Xoan iniciaron unha aventura chea de gritos
 e carreiras. Logo desta gran jornada dormí-
 mos todos coma perdidos no hotel Labrador.

Despedímonos moi cedo e viñomos ata
 Córdoba. Almoseparam nun restaurante de Baileón

Excursión 8º curso 94-95

no que quieren envenenarnos con auga de grifo, tomate con macarrons e polo crudo. Pola tarde visitamos a cidade e continuamos a viaxe ata Torremolinos. Pola noite fomos a discoteca "Metropolis" na que todos conocemos a malta xente, bailamos moito e ganamos premios. O día seguinte pola manan fomos a Marbella e a Mijas e quedamo todos coa boca aberta vendo as incomparables barcas das famosas. Pola tarde fomos a praia a pôñernos morenos e regresamos ó hotel. Pola noite volvemos á discoteca e despedimnos duns amigos de Extremadura. O día seguinte fai xeral. pola manan fomos a Alamedra e comimos en picnic, quikerones estafar e a pesar das advertencias das profes de que non compraramos nada. Xabier Vizcaya comprou unha bufanda. Pola tarde fomos á neve en teleférico e puxemoños bolsas nos péz, x hai que destacar algunas caídas, imosuos e caídas dous:

a caída de Goya que baixaba na bala de liso (non tiñamos esquis) con Margarita, Adrián, Alex e Aldara, que a deixaron arriba, pais Goya moou porriba das pedras e descaíu unha voltereta porriba delas e por mal

Excusión 8º curso 94-95

de mareas Margarita aterrizou sobre ela.

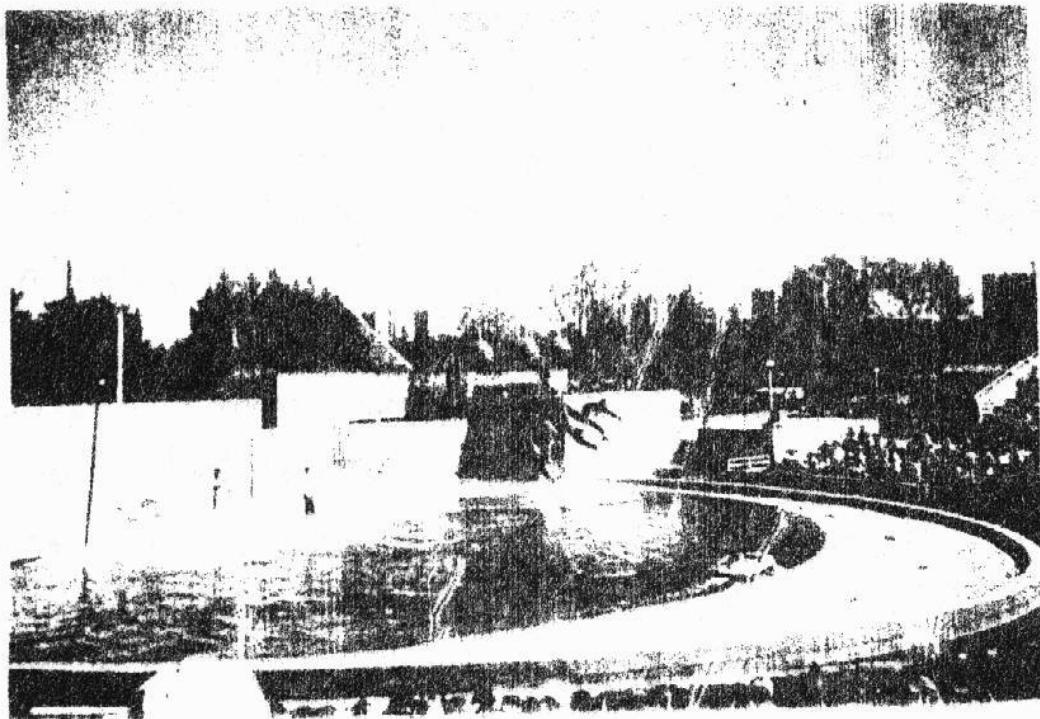
A outra caída foi a de Aldara que baixava con Manuel Ángel e este tirou a bolsa, sacouse e quedando Aldara soa sen saber que facer. Foi bater muitas pedras co traseiro. Regresamos ó hotel, cenamos e nos fomos a "Méridpolis". O dia seguinte pola manhã fomos a Nerja e comemos no hotel, no que surpreendemos a Natalia (comprá catorce anos) con unha sabrosíssima tarta. Pola tarde fomos a praia, por segunda vez e disfrutamos dunha auga quente e encontrámonos con compañeiros do hotel. Pola noite voltámos a discoteca e descubrimos mortas pardas...

A manhã seguinte todos nas fomos de Torremolinos co corazón chefeito e o pañuelo na mão pois ali deixáramos muito.

Visitámos-la赫ridda abrazados pola calor propia da Sevilla e pola tarde fomos ó anfiteatro de Mérida. Viaxamos ata Extremadura e fixemos unha visita nocturna marcada por Goya con unha espectacular caída de morres que el rematou cando chxa l'Espresso e fixo estalar en todos nós grandes gorgolladas e temor para todo o ano.

Excursión 8º curso 94-95

Dormimos en Extremadura rodeados de
zapatos e saímos pola mañán para Salamanca.
Unha vez en Salamanca visitamos la cidade e
como non, as despidaos perderonse na Praza
Maior. Natalia, Juana, Anabel, Margarita e
Aldara, sobretodo estas dúas últimas que
rebozaban tranquilidade mentres as outras
semellaban mampoxas de nervios e medo. E
dende Salamanca viñémonos para casa e che-
gamos ás doce da noite.

É certo, unha gran excursión.

Alumnos
de 8º

ESTADÍSTICA

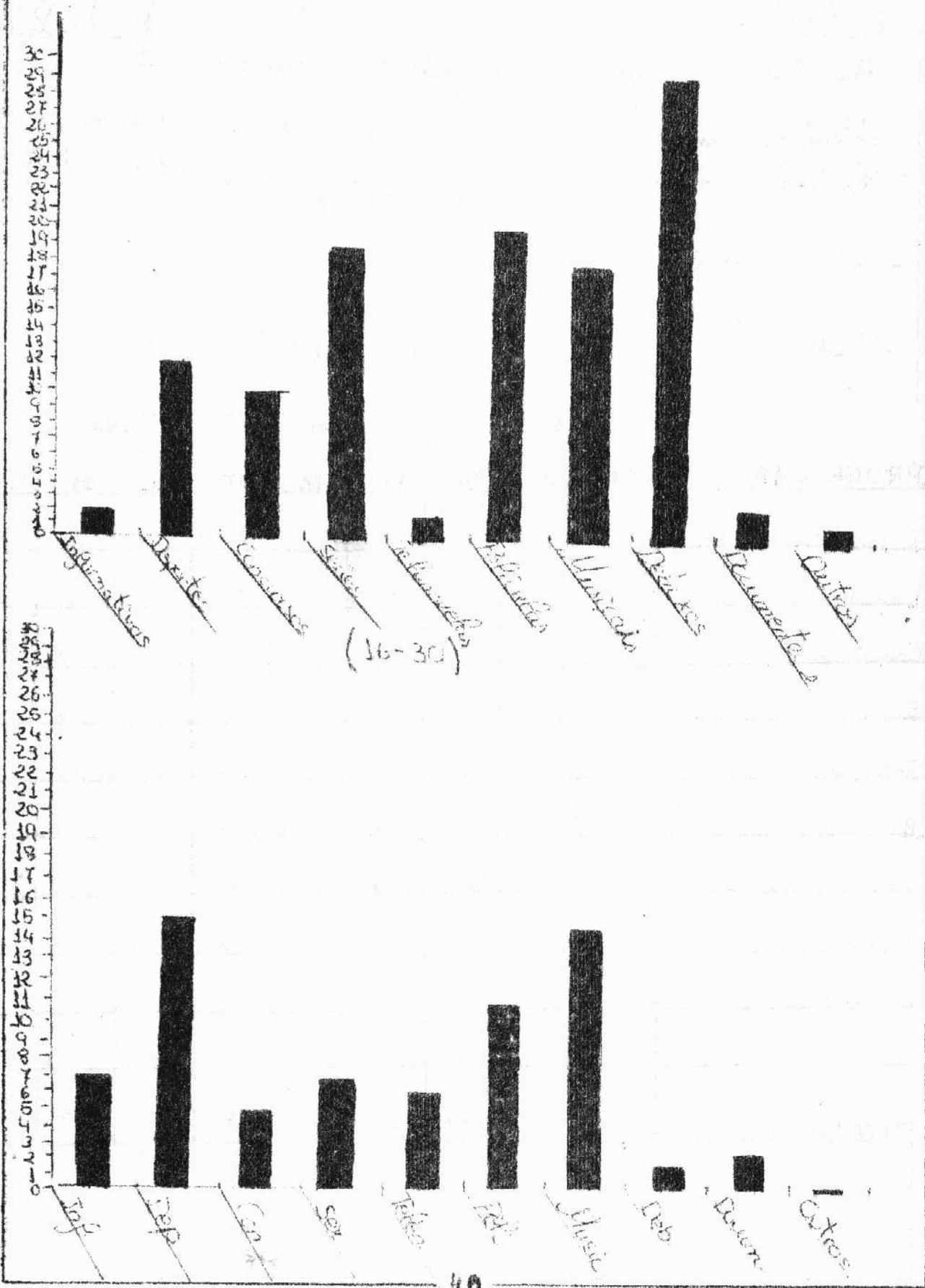
- Población → Concello de Ribeira, Sexo distinto, distintas idades.
- Muestra → 276 personas do concello de Ribeira
- Variable estadística → ¿Cal é a súa programación preferida?
- Data → 23-6-95

¿Cal é a súa programación preferida?

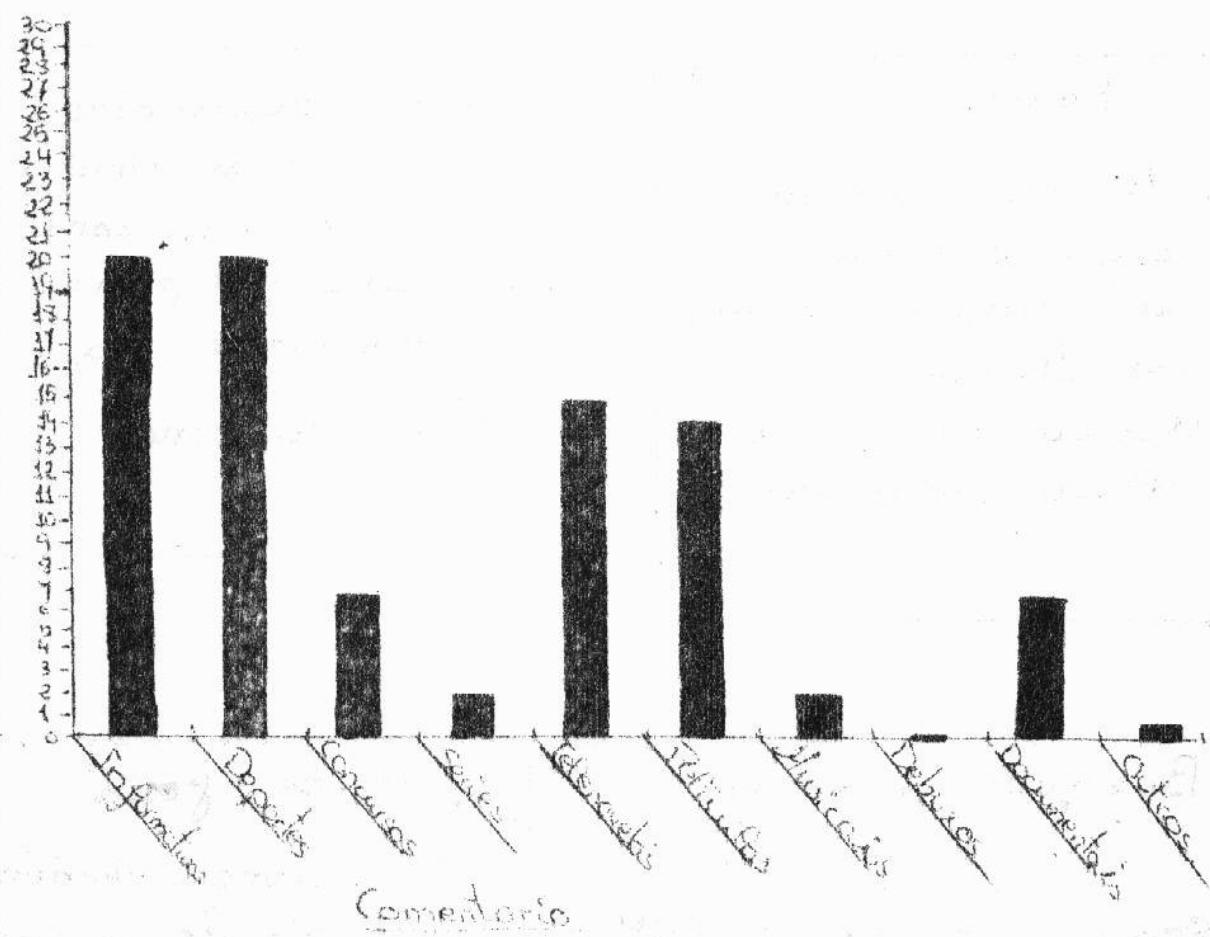
PROGRAMAS	0-16			16-30			+30			TOT
	H	M	TOT	H	M	TOT	H	M	TOT	
Informárticos	2	0	2	5	2	7	13	7	20	
Deportes	11	4	12	15	0	15	13	3	20	
Concursos	3	7	10	3	2	5	2	5	7	
Seríeas	3	16	19	1	5	6	0	2	2	
Telepelículas	0	2	2	1	5	6	1	14	18	
Películas	13	9	20	4	7	11	8	6	27	
Musicais	7	14	19	6	9	15	0	2	2	
Dibujos	20	9	29	1	1	2	0	0	0	
Documentais	3	9	12	1	2	3	2	5	7	
Otros	11	4	15	0	5	5	2	1	3	
TOTAIS	61	56	117	38	37	74	43	45	88	

AQUEJAR 95

(O-15)

(+30)

Nas menores idades (10-15) vese como os rapaces elles gustan algo os informativos e as rapazas non. As rapazas menos interesadas no deporte ca os rapaces, ben embargo, nos concurcados aumentan nas rapazas o igual que nas series. Os rapaces "pensan" menos nas telemovellas e prefíren as películas e os debuxos.

Os rapzes (16-30) prefíren os deportes sobre todo os homes, as mulleres prefíren os musicais. Támen elles gustan as películas. Hai unha pouca que elles gustan os debuxos.

Os maiores (+30) gustanlle máis os informativos e deportes, especialmente os homes. A maioría das mulleres gustan as novelas. Non as mulleres gustan os homes elles gustan os debuxos.

Tablón de economías

Koalas

La población de la especie reducirse de forma alarmante en las últimas años. Quedan menos de 40.000 exemplares.

Ciudades sencillas ó trágica esas condiciones de vivienda constituyen claves dos principales problemas de la sociedad moderna.

Bosques enfermos

Según reconoce el IGDN, poco de 62 por ciento los bosques españoles estaban enfermos en el año 94.

Bebés feroz

Los noruegos tienen intención de asinar durante el mes de Junio 2.600 bebés feroz con estúpida excusa de "fines científicos"

Margarita Sampeyro 8º A

Aldara Ventosa García 8º A

RAFAEL DIESTE

1899-1981. Semblanza dunha vida.

Rafael Dieste González escritor, ensaísta, pensador, galego e home de fondo inclinación humanística naceu na vila de Rianxo; en 1899 para recomendar unha densa vida de case todo o século XX.

Foi o séptimo fillo do matrimonio formado por Eladio Dieste Muriel, un home culto e ben reconhecido na vila, e por Olegaria González Silveira, por muller de sensible personalidade e orixe brasileira.

Nese tempo, un tempo de incertidumes e devaneos sociopolíticos de toda índole a familia dos Dieste tiña boas relacións con determinados persoeiros e ambientes sorprendentes, de tal xeito que o pequeno Rafael fa atoparse máis adiante cun caldo intelectual axeitado ás súas inquietudes.

Foi precoz en tanto á sua decantación polo mundo das letras, isto serviríalle para vivir cheo de ilusións os anos posteriores á instauración da dictadura do Xeneral Primo de Ribera, experiencias que ían fraguar na súa mente o espírito viaxeiro que o caracterizou dende a adolescencia.

Despois da súa estadía en México viviría en Vigo traballando como xornalista, nesta etapa asiste á morte de seu Pai quebro que suxera con gran serenidade, disponéndose inmediatamente a finalizar os seus estudos de maxisterio.

A finais do ano 1926 desprázase unha tempada a Riveira onde vai ser colaborador de Xosé Otero Espasandiu, director dun colexio privado de ensino primario e secundario.

Esta ocupación é premonitoria da que terá máis adiante en

Cambridge, buenos aires e Monterrei, adicado a ensino.

Tamén é significativo o feito de que esta etapa foi xusto o momento previo da composición dunha das súas obras más importantes, senón a que adistri a Fiestra valdeiriz, peza teatral incuestionablemente valorable e valorada dentro do círculo da creación literaria galega.

Polo ano 1932 encontramos a Dieste en Madrid, onde fai méritos para o acceso ás chamadas Misión Pedagóxicas.

Ademais de permitirlle realizar actividades de tipo artístico-literario e instructivo calmaban os seus deseños de viaxeiros.

Neste tempo conoce tamén á que ía ser a súa dona, Carmen Muñoz, unha inspectora igualmente actida no mundo das Misión Pedagóxicas, coa que contríe matrimonio en Santander, o 3 de Septembro de 1934, e coa que viviría logo implicándose totalmente ambos dous, todos os tráxicos acontecimentos da guerra civil.

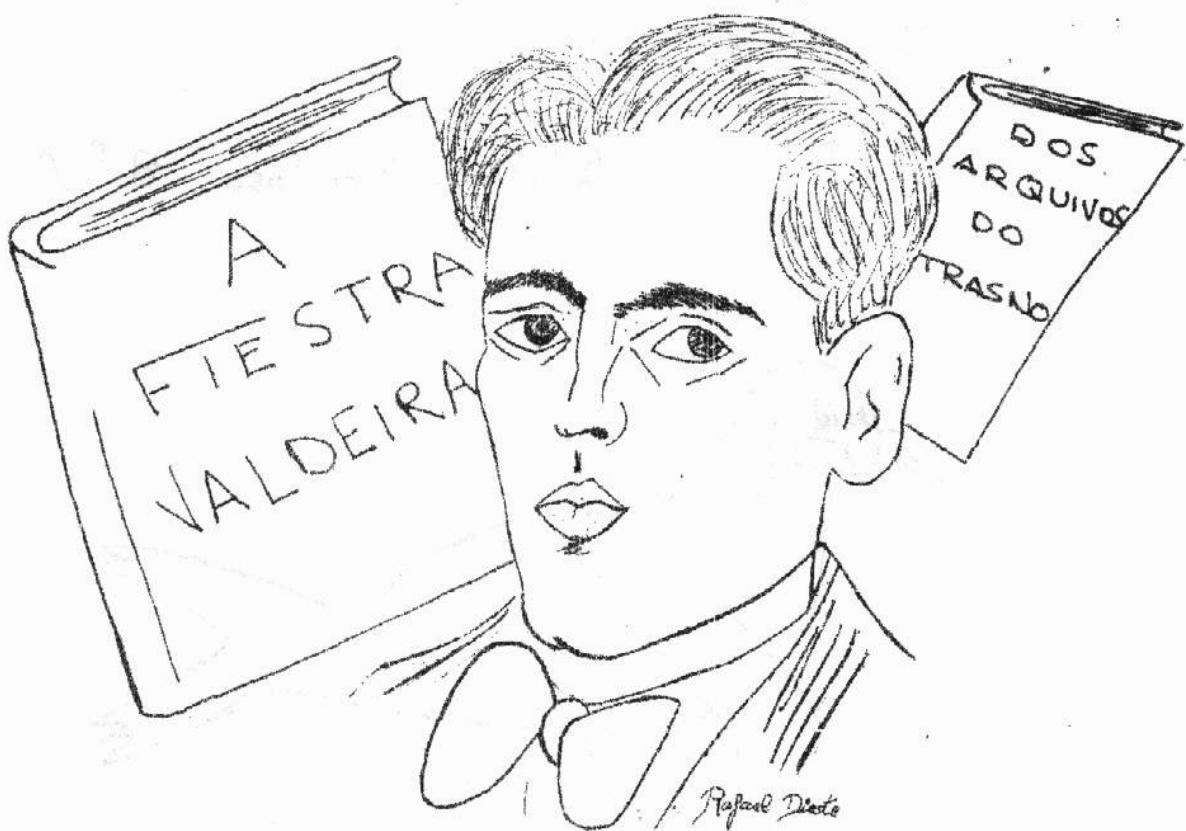
Tras uns dez anos en Arxentina, o matrimonio Dieste decide re-resar a Europa.

Pouco despois, non achegamento do seu interese a Cambridge, xurde a oportunidade de facerse cargo da praza do lector de español.

Despois doutra longa estadia internaciona en varios puntos, principalmente en México os Díeste regresan ó seu pri eiro exilio de Buenos Aires.

Carmen que nunca perdera a impaciencia de volver a Galicia propónlle o retorno a Vigo en marzo de 1961 ó ue el asinte.

En 1966 oficializase a proposta de elevar a Díeste a membro de número da Academia Galega clasificandolle como unha das figuras máis destacadas das nosas letras contemporáneas. Os seus derradeiros anos transcurren entre os amigos e o sinnúmero de auditórios que disfrutaron das súas conferencias e máis intimamente poiden unha última orde na súa extensa produción literaria, ata a súa morte en Santiago no ano 1981.

Chistes

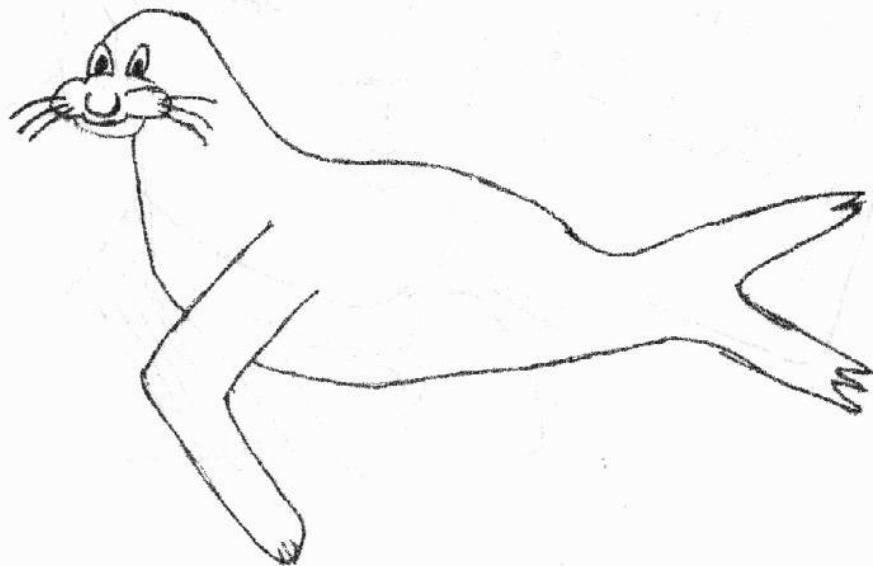
- Sabes qual é o único animal macho que pode ter filhos?

O foco (foca masculina)

- Sabes qual é o único peixe quepare com gritos?

O congro

Alclará Ventoso 8º A

17 de maio 1995

RAFAEL

DIESTE

Rianxo 1899-1981